

Χρυσόστομος (Χάβη - Σταύρου) μητροπολίτης

φιλιππών καί νεαπόλεως. Έγεννήθη τῷ 1878 ἐν Ἀιδινίῳ. Τό
κατά κόσμον ὄνομα αὐτοῦ ἦτο Θεμιστοκλής τό ὁποῖον
ὄνομα διετήρησε καί μετὰ τήν εἰς διάκονον χειροτονίαν
του, ἀναγκάσθη ὄμως κατόπιν, κατὰ τήν εἰς πρεσβύτερον
χειροτονίαν του, νά τό ἀντικαταστήσῃ διά τοῦ χρυσόστομο
ἵδιου κατεβιώχθη ἀπό τούς τούρκους ὑπό τό ὄνομα Θε-
μιστοκλής. Ἀποφοιτήσας τοῦ ἐν ἐμύρνῃ Γυμνασίου Χ. Κρώνη,
τοῦ πρυθασκορείου γυμνασίου τῆς ἑσάμου καί τῆς θεολο-
γικῆς σχολῆς Χάβης συνέχισε τὰς σπουδάς του ἐν Λυβάν-
νῃ. Ὑπερέστησεν ὑπό τόν ἑθνομάρτυρα χρυσόστομον, ἐν
Δρέρα μὲν ὡς ἀρχιδιάκονος, ἐν ἐμύρνῃ δέ ὡς βοηθός
ἐπίσκοπος ὑπό τόν τίτλον τράβλεν. Περὲσθεν ἐνίσχυσιν
εἰς τόν μακεδονικόν ἀγῶνα δι' ὃ καί κατεβιώχθη ὑπό
τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἀνεδείχθη μητροπολίτης φιλαδέλ-
φείας καί τῷ 1918 ὤρισθη συνοδικός ἐν κωνσταντινουπόλει.
Κατὰ τήν μικρασιατικὴν ἐστράτειαν παρέσχε πολλάς
ὕπηρεσίας ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀιδινίου εἰς ἣν διαρίσθη
τοποτηρητής μετὰ τήν πρῶτην ὑπό τῶν τούρκων κατα-
στροφὴν τῆς πόλεως, ἐξέβη δ' εἴτα μητροπολίτης Ἐφέσου.
Τελευταῖος πάντων τῶν μητροπολιτῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἔχου-
σα τήν ἐμύρνῃν μετὰ τήν καταστροφὴν αὐτῆς,
ὤρισθη ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου ἐν
Ἀθήναις, ὁποῦν μετέβη εἰς Βέρροϊαν καί μετὰ βρα-
χυῶν ἐκεῖ παιχναντορίαν ἀνεδείχθη εἰς τήν ἀποστολικὴν
μητροπολιν φιλιππῶν καί νεαπόλεως (Καβάλλα). Τό
δευτέρον δέ συνοδικός ὤρισθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τήν
περίοδον 1932-1933. Διεύθυνε τὰ θρησκευτικὰ περιο-
δικτῆ «Προβλεπόμενον» ἐν ἐμύρνῃ. «Πηγετόν» τῆς φιλα-
δελφείας ἐν φιλαδέλφειᾳ. «Ἐφῆσον» ἐν Κορδεζιῷ. «Νέον
Ποιμένα» ἐν κωνσταντινουπόλει καί «Ἀποστολὸν Παύλον»
ἐν Καβάλλῃ. ἔξέβηκε δέ: «Αἱ περί χιτῆαστῶν καί τῆς
διδασκαλίας αὐτῶν ἔριδες», «Γονεῖς καί τέκνα» «ῤη-
ματα φωῆς» «Διά τούς μικροὺς καί τούς μεγάλους»
«φῶς διά τούς νέους» «Ὁ πατριωτισμὸς ἐν τῇ Π. Διάδο-
κῃ» καί ἄλλα, καθὼς καί μετέτας καί ἀρθρα εἰς δια-
φορα περιοδικὰ. Ἐνεργεῖται τῆς «Μεγάλῃς Ἑλληνικῆς
Ἐπιμορφοπαιδείας».

ἁσώρροια ἢ ἀσώρροιοι ἢ προβολὴ ἢ πλωτῆρος
 ἢ ἡ δημιουργία σ' διαίτησιν
 ὅτι πάντα τὰ ὄντα ἀσώρροισιν ἐκ τῆς μίας
 ἢ τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἣν εἶναι ἢ ἀρχὴ αὐτῆς. ἢ
 ἰσοαρχει ἢ εἰσοία ἐν τῇ ἰνδ. φιλοσοφίᾳ ἢ τῇ ἑλλην.
 (Ζενοκρατῆ Πλάτων) πρῆρως δὲ παρὰ Πλωτῆρον
 ὁ κόσμος προῆλθεν ἐξ ἑνὸς τελείου γαμιαβλήτου
 ὅπου διαίτησιν ἀκιννοβολίᾳ "περιχάμψεις". Οὕτως
 ἐξ αὐτοῦ ὄνοῦ, ἐκ τούτου ὁ κόσμος καὶ ἰδεῖν (ὁ
 νοητῆς), ἐξ αὐτοῦ αἱ ψυχᾶι τοῦ γένετος κόσμου
 κατὰ Πλάτωνα ἢ οὐρα: ἀρχή, ἐνάδες, τριάδες
 ἐβδόμεναι, ψυχὴ, ἕλη οὕτως ἢ οἱ γνωστοί
 βλ. Hilgenfeld σ. 468 ψεμνῆ
 τριτοχῆ γέννησιν τοῦ λόγου δεχέσθαι ἢ
 οὐροφίλη λογ. 76

Καβάτα αχρυσή Κορονηϊκή. ἰὼ ἀρ' αὖ
 ἐν τῇ προφητεῖᾳ - τοῦ ναυάρχου
 Ἰερουσαλὴμ. ἰερουσαλὴμ διδομένη
 ὡς ὄφθ. ἀναστ. Καβατὶ κίβου ὄφθ
 Μωχοποῖς ἐν τῇ ἐξέμνη. κατὰ
 τὸν Θένμανη ἐπράξε ὡς ἰ. ωσὺ
 αἰετὶ φθός. ἐπιπρῶμ - ο. 106
 ἢ φυλάττα φυλάττα μετ' ἀφῆμαρ
 τοῦ καρχαίου ἡ ἀρχαία ἐπιπρῶμα
 τὰ σκακὶν τὰ ἰὼ τῶν πειρημάτων
 Παύλιος τοῦ Μωχοπέτ - ἀπὸ ἀνὰ σκακ-
 τῶν μετ' ἀφῆμαρ. ἰὼν τὰ ἐξέμνη με-
 τὰ τὸν φθόνον ἰὼν τὸν ἐξέμνη
 ἰερουσαλὴμ τὰ 1812 τοῦ φθόνου ἰερουσαλὴμ
 ὡς ὁ φθόνος ὡς ὁ φθόνος

ἐξέμνη τοῦ φθόνου ἰερουσαλὴμ τὰ 1812 τοῦ φθόνου ἰερουσαλὴμ
 ὡς ὁ φθόνος ὡς ὁ φθόνος

Kabala

Επισημοί άνθρωποι Θεοδ. Καβάγιου.

ky o'ipulyy me reas e' Moaxoxu

αναδυσία ο γραφας άλλα δε
ην ονομαζει "Πρωτοπείριαν",
η το τετραγωνόν βασι-δρξιν

(Βλ. Ευλ. κυριζα Λωριώλου, Γεν-

τοπιος ο οργνευμαφικης ο μισρα

φρασις με Κ. Διαδινεμ εν το αγ-

βανιτιν ή λοι αι βεσις mis aybar.

φιλολογία η γρηώσον, η ανιαδυσια

με Μοχισασημ. Επιμειρον Η ιστορία

με Μοχοιοδμ η ο βασιζιζία αυτη
αδμο 1935, σ 1057-111 αδμο 1935

Καβάκλας ἐν τῇ ἀρχ. ὀνομασίᾳ Σιαβιά
· Η "Αυροσολίς" ^{λαβ. ἐπὶ κεντρικῆς κωμῆς} τῆς 22-3-53 περὶ
ἐν ἐπιγραφῇ ἐν τῇ α' σελίδι διὰ περὶ
στοιχεῖα " Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ Η-
ΓΕΪΤΑΙ ΗΔΗ ΣΤΑΝ ΡΟΒΡΙΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΑΠΟ-
ΤΡΑΠΗ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΠΟΝ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ- Η ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ.
Οὐ κωμωδία πεινοῦ, οὐ κωμωδοφραγγοὶ ὑποφί-
ρουν καὶ οὐ κωμωδοφροὶ πλουτίζουν. . . Ο μητροπολίτης
καθ' ἑαυτὸν, ὁ σεβασμ. κ. χρυσοστόμος, ἕνας ἀξίος ἱε-
ράρχης, ἡ κρισι. δράση τοῦ ὁμοίου δὲ καὶ ἀσασκω-
λήση ἐνδὲς αἰετοῦ τὸ εἶπε καθάρα: " Ο μακροχ. νό-
μος 2348 ἠμωρεῖ νὰ συντήρησι ὥστε νὰ διαφυλαχθῶσι τὰ
σώβιετ τῆς κωμωδοφροσύνης. . . " Ὅχι μόνον οὐ κω-
μωδία, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ὁ φτωχόκοσμος
τῆς καβάκλας ἀσπένεται πλάι-ιου τῆς σφαιρικῆς
τοῦ μητρ. κ. χρυσοστόμου. Γε' αὐτὸ ἀριστοὶ καὶ
δεξιὸί τὸν σέβονται καὶ τὸν ἀκούσιν, " καθὼς, ὅτε ἐκ

πορῶ διὰ τὴν ἀνακουφίσαν τὴν δυστυχία καὶ διὰ τὴν
βοήθειαν τὴν σφριόλην, βλάσιν οὐ σὺ β. Ἀνοικταί
ἡ μητρὸς τοῦ ποροισαφαι εἰας ἰσφιδελεχῆς
καὶ φραγμαρικὰ εἶνου αὐο λαῖ ολίγας μεταπολεμ
ποῦ δὲν ἔχουν πόρους. Για τὴν ἀνέτηροι μεταπολεμ
ποῦ φορορίζεται για εἰμα φροντιστήριον τοῦ σφιν
Σέλλα, οἱ εφραχὴ κατέφερε σὲ ἔρανο, οἱ εἰσαρη
Μαρία καὶ οἱ εφραλαί τὴν οὐλεν δέξοι καὶ ἀριαφοί
τὴν ἐβονιδησαν καὶ τὸν βονδοῦν. Αὐτοὶ δὲ μεταὶ το
ἔπε οὐ σὺ β. Το ἀρῶνοσασε εἰδο ἀξιοισια σφ
σωπα καὶ τὸ εἰδαρε εἰ καὶ ἴδια τὴν βονικ.
Δὲν ἴσφαρχε τεινωμικῶν συνίσφια εβ κα καβατ
ποῦ τὴν βὴ ἀνημετωπιθη πολολημεφροσσιμη
Τὴν ποροισαρε εἰσι τεραχὴ καὶ "επιφοοῦ
εωτηρια" μετα βεραφην επιφοοῦ αὐο εκπο
σώπη ολα τὴν λαφεν δια τὴν εφρασαν τοῦ πο
δῆμετα τὴν ἀνέτηροι - - . . . "

Μουσείο του Πανεπιστημίου
Πατρών
1908
σ. 35
φ. 4

Καβαλλα

Ἑλληνική υἱόροχος φράσις

Αἴχμη ἐν ζοφίῳ τοῦ Ἀντωνιάδου* σ. 35ε'

ἐντεθεν ὁ φημιωὶς ἤρχισεν τὴν φράσιν
τοῦ ἰδρυοῦ, ^{ἤρχισεν} τοῦ Συλλογῆς Ἀρτιστοτελῆ

οὗτος ἀφ' οὗ ἐφράσεν ἡ Ζή Δυστ. Μακεδ.

ὄντιά κωϊόθη ὅτι δὲ ἦτο ἐνὶ τῷ

κατακλιθὲν τὸ ἔδαφος ἕως αὐτῆς εἶναι αἰῶν

τοῦ Ρωτοτοῦκ. ἰστορικῶν εἰλέθη μί

τη Ζή κωϊο. Μακεδονία ὁ ἑλληνι-

στικὴ κωϊογενεὶς ἡ Ζή ἢ κωϊογενεὶς

τῆ κωϊογενεὶς ἡ ἑλληνική Ν. Μακεδ.

κωϊογενεὶς ἡ ἑλληνική κωϊογενεὶς

τῆ Καβαλλὰ δὲ ἡ ΒΑ Μακεδονία

μεθυστική θραυκ... εὐὶ καὶ διορισθῆ
οὐλο δρευδεννίω ἰνὸ κεντρικῶς Γυμνα
σίου καὶ εἰσιδωρικήν καὶ σχετικῶν ἰνὶ
Ἀτομικὴ Πρόσκλησις

ἰσχυρὸς εἰσαρχικῶν: ἐναι παλαφάνης
ἢ τοπογραφ. καὶ ἀσχετικῶν ἰνὶ ματὰ τῶν
ἰσχυρῶν καὶ ἰνὶ οὐδὲν ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν ἀεὶ ἐξ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν βαλ. σερβ. Ν. ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ ἀσχετικῶν

ἰσχυρῶν ἀεὶ οὐλο ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν
καταβάκητε εἰς τὸν εἰδικὸν εἰσπράκτορα τὴν

ἰσχυρῶν τοῦ ἀρθροῦ 3. 536/45 Α.Ν. διὰ τὰ οἰκ. ἀσχετικῶν
ἰσχυρῶν εἰς Δραχ. ἰσχυρῶν καὶ ἀσχετικῶν 1880 κεντρικῶν
ἰσχυρῶν λήψεως, ὑπὸ τοῦ Ν.Ε.Δ.Ε. προβλεπομένων ἰσχυρῶν

ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν
ἰσχυρῶν ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν
(ΕΚ ΤΟΥ ΙΔ' ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ) ἰσχυρῶν καὶ ἀσχετικῶν
ἰσχυρῶν ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν ἀσχετικῶν

Οργανισμός Μανδρα
και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία

Μικρομεσαία
1943 εως 1945
και εθελοντική εργασία

και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία

και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία

και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία

και εθελοντική εργασία
και εθελοντική εργασία

Θωμάς Ακινάζος (+1323) ο εξ Ακου
ίνων ^{οδον ακινάζος}
Summa theologiae το τελευταί
ον η τελευταίον έργο του αριστο-
τεμνού φιλοσοφου (Α. Καρμυρη
Τεύχ: Α, του Ι τόμου. Η ύπαρξη
η η ουσία του Θεού
Α μεταφραση υπό Δημ. Κιδώνη
Κριμβ. Α, σ. 200

Δημοστέως Χαλκιδεῶν
ῥου Τρακκίως (αἰθιων) οὐκ
μακρὸν τὸν ζυγὸν χρονο-
σομῶν, (οὐτὸ ὄνομα ἔχει
ἢ ἀρχιδιάκονος) ἐπιστολῶν
Τρακκίως) αἰσθητικῶς ἐφραγεν
1982 αἰθιωνοσυνά ἐπίθετος τοῦ Δ' αἰῶν

* Παρδένιος εὐχρηστὴς δαυμάτων ἀρθρῶν ἐν τῇ Βάσει τῆς κοινῆς.

169) Παρδένιος εὐχρηστὴς τῷ 1721. ἦτο ὁ τυχευτικὸς Πραγματικὸς μητρ. φυλάσσει, Μερὶ ἐν τῷ ἀναφ. ρεζαμίων ἐν τῷ ἔτος ἐν τῇ φωνῇ τοῦ μητρ. Δραμα, διὸν οὐδὲν χριστιανῶν εὐχρηστὴς ἐν τῇ ἑσθῆ τῶν φ. ἡμε. εὐμ. Σηγοτιῶν διέφυγε τὸν αἰσθ. τῶν φ. τῶν φ. παραδίδουσα ἐν παρακατῶν ἐστὶν ἐν τῷ ἐν τῷ μ. προσχίτων δαματῆ μεχρι τοῦ 1924. ^{ἐπισημασθῆναι} οὐδὲν αἰσθ. ρησάντων μωμ. καλοσύνῃ τῇ ἑσθῆς ἕως χρ. συνισμοδένων πᾶσαρ. ἀρθεύς ἢ ἀποφάσιν ἢ εὐμ. ἔκταθ. ἢ νόμου τοῦ κρατῆς ὁ αἰσθ. μητρ. τῶν μητρ. τῶν φ. φερῶν τῶν φ. ἢ ἑσθῆς.

τῷ 1925 ἀνηχέρθη ὁ μεγαλύτερος εὐχρηστὴς τῆς τοῦ αἰσθ. Παρδένιος.

Ἐν τῇ περιοχῇ τῶν φυλάσσει ἀνεμαστὴ φθὴ καὶ μὴ ἔσοθ. ἀρχαῖος ναῖος ἐν τῷ ἔτος ἰσοροῦντα ἐπιμαρτυροῦντα οἱ αἰσθ. ^(ἐπ. ἑσθῆς) τῶν φ. ἢ παιστῶν. (εὐχρηστὴς) εἶναι ὁ τοῦ αἰσθ. τῶν φ. ἀμωμῶν αἰσθ. τῷ 1923 ἵσθ. τῶν φ. ἢ ἑσθῆς "παραδίδουσα" οἱ εὐχρηστὴς ἀποσύνθη εὐμ. (Πραξ.) ἐπισημασθῆναι τῶν φ. καὶ χρομ.

αἰ ἀνευλαβαί ἀνεμάχτησαν κατὰ γένος καὶ ἔθνος
ἡθροῦν τοῦ εἰσῆλθόντων καὶ Παύλου καὶ ἄλλων
ἐν εἰσιγγραμῇ (βλ. σχετ. βιβλιογραφία)

βλ. Jermakow καταρ. μνησπ. φιλολογίας
σ. 268-280 ὁ Παυρδενίς ἔσχατος ὁ 67ος
1721-1728

ἔσχατος ἀρροελίτη καὶ τὸν Καβάδα ἡ μητρο
πολίτη θάσου μετὰ τὴν ἀποχώρησιν. τοῦ Γεωργίου
τῆς μετακίνησης ἐκ Παράμυθου

Ἐπιτομὴ καὶ ἀνεκδοκίμη οὐκ ὀλίγου μέρους
τῆς καὶ ὁμοιογενῆς ὑπὸ τῆς
Βοβοδόου Η. Νικ. ὁ τὸν ἀγῶνα καὶ ἐξέλιξη
ἀφῆκε. σ. 303-304 καὶ 285

Χρυσοῦ Οἱ Βούλγαροι ἐν Θεσ. Μακεδονία
καὶ φασκ. Α', 1941-2. Ἰβνικ. 1951, σ. 114-118
ἐκδοκίμη ἡρυσισμὸν οἱ καλοῖνται Β', 1943-4
Ἰβνικ. 1951, σ. 146-7

τὸ ἔθνος τοῦ Ἰβν. τῆς Καβάδα ἡ ἐξελικτικὴ ἀνεκδοκίμη
ἡ ἡγεμονία ὁδηγῶν εἰς μεταρρύθμιση καὶ ἰσοτιμία
στῆσι καὶ οὕτω ἀνεκδοκίμησαν ἀλλοῦ (1942) 20-2500

Βούλγαροι ἡ κ. ἡλοῦ στοχαστικῶς Α', σ. 274-5. Βιβλ.
ἐπιδοκίμη ἀνεκδοκίμη τοῦ ἔθνου. Ἦσαν ὁ ἀνεκδοκίμη
τῆς ἀνεκδοκίμη οἱ μνησπ. κατ. Ζαντ, καὶ Ζιχάν
ἀνεκδοκίμη μετὰ τὴν βουλγ. κατῆκν Α', σ. 24
ἀλλ' αἱ μεταρρύθμιση εἶχον ἡγεμονία ὁδηγῶν ἀλλοῦ

Χρονολογία 1913 φησάδαγγελος μέχρι 1920, 23 Σεπτεμβρίου 1920-22
αγγελος φησάδαγγελος Αϊώου, α.π. γ. 7-8

καὶ τὸ α. ἡὶς ἐν φε συκχνοίας πρῶτον. "ταῖδε
ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι ὁ ἄγγελος τὸ ἔχει τὴν ὑπερ του Αοεῖς
" ἴδου, δένδρα ἐνῶπιον σου δὶσαν ἀνεωχέμεν
" οὐδεις δύναται ὑψίσου αἴθρα, ὄρι. ἐμπροσθ
σου τὸν λόγον ἡ ὄρι ἠρησὸν τα ἰσραῖην."

Τοῦ ἡμετέρου (αἰδίου) Σωφρόνου ἐπὶ ἀναστάσι-

σαντος ἐν ἴσρα ἡνδῶν τῆ δρον του στυρι-

σδη ὁ Χρυσ. τοῦ ὁμοιωτικῆς. ὕδου ὡσεὶ ὡσεὶ
ἀποροσ τῆ συνδρομῆ ἀπηνεῖ ὡσεὶ ὡσεὶ
ἔα ἡνδῶν ἐς τῆ ἐπ. σπαλα. ἡ Μαρ. β. α. 107.
108

Οὗτος, ἡμετέροις ἀποσ τῆ ἡνδῶν. ἡ
Μ. αἰα ἀναστάσι τῆ ἡμετέρου

Τέλος, οί μητροπολίται τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπεύθυναν ἕντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν διεθνῆ ἀναεργιστικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ἐβρέυσαν ἡ Κωνσταντινούπολις. τὴν διαμαρτυρίαν ὑπογράφουν οί μητροπολίται Ἐφέσου Ἰωακείμ, Εὐθυμούλης, ἐμύρνης χρυσόστομος καὶ λαφάκης (ὁ κατόπιν ἔθνομάρτυς) φιλαδέλφειας χρυσόστομος (μετέπειτα Καβάλας), Κρήνης (Τσεσμέ) Θεόκλητος καὶ Ἡλιουπόλεως (Αἰδινίου) ἐμάρταδος. Ἡὕτη συνταχθεῖσα εἰς τὴν μητρόπολιν ἐμύρνης-ἤτις εἶχε κατασπῆ κέντρον ἀμύνης καὶ σωτηρίας τῶν καταδιωκόμενων πανταχόθεν χριστιανῶν - τόνει: «... τὸ ἔργον τῆς ἐξουσίας καὶ καταδιώξεως τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου δὲν ἀποτελεῖ γεγονός μεμονωμένον καὶ τυχαῖον.... Πρὸς πραγματοποιοῦν τοῦ σχεδίου τούτου μυστικαὶ ὀργανώσεις εἰργάσθησαν ὑπὸ τὴν ἐπαγρυπνήσιν, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν κυβερνητικῶν ὀργανῶν ἀποστρεφαστικῶς.... ἀποτέλεσμα τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν πρόθεσιν προέβλεπον τὸν προδιαγεγραμμένον καὶ μετὰ ταχύτητος ἐπιτελεθέντων, πρὸς πραγματοποίησιν προγράμματος ὠρισμένου καὶ εἰς τὴν πρόθεσιν συνταχθέντος....»

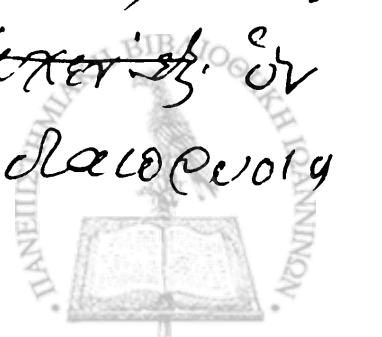
βλ. Κ. Βοβολίτη, Ἡσμεν, εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας (1952) σ. 225

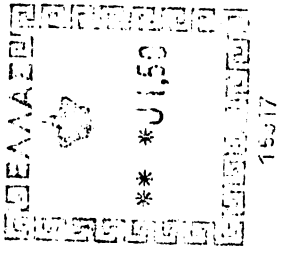
Ο Χρυσ. Αναγνωστίνης μετέφρασε Βουλγαρικά
την μελοποίηση αφήσεων στην ορχήστρα
κ. Αρτίμ. Ζίβκοβιτς. Κ. Χρόνος, ο Βουλγαρικός
συναρπαστής. Μέντωρ άφου μετ'αβελόπυρα
Ροντζοταμπισον περί 2000000. Δεδο.
Συνεπώς είναι 24 ώρες να είναι. Επεί
Γραμμοσύνθεσης καθ'εναρκου εν
έφραση. Δίονε ερωτική να νωστραφην ομπή
κων εν πείρη εννοίας. Της οδύ.
δου με αρπάζη με 14 Ιουνίε ζυμωραδύ
να ανακωπώνον αφής ύψα λα επαγγελία
κ. (4. αδ. Πρωαεγερίς γεν. εωιδ. εν
ααδείονη "Μαυρπες κηρπινί. Μανκ
δοντες - Οραμος. - αδμ. 1949, ~~1948~~ σ. 66.

αρχών του 1942 με τη τήρηση ότι έγιναν κυριοί
 οι Βούλγαροι με έσδη όρος, όπως σου αν άρε.
 σκωνται με τη βούλη. υποήλυότητα να φύ-
 γων "εντός του όριου του βασιλείου." ~~Απόκρισι~~
 θεωρη. 1943. Οι κεντρ. καβ. Αρ. Ζηχνών με Νευρο-
 λογιστής με 2 Σεπτ. 1942. υποέβαλον διαμαρτ.
 στον ^(Α' δ. 279-284) με τις κυβερνήσεων Γερμανία με Ιταλία
 διατάσσοντας αλληλεγγύη με την εξουσία του
 κράτος. στοιχεία εν τη Ανοστ. Μακεδονία ην ελάτ.
 σκωνται ο Λουβάρη με στρατ. Αιώνη με κεντρ.
 της Σαμαράς. ^{δωροει. in Γερμανοφ} ~~αυ~~ ο αέρας με τη νότιο
 αεροδευχτη κεντρ. όργανον με Γερμανία διο-
 με ούδω με ύψητοι τοις ελεγχόμενοι μη.
 τροπαίω, διο με μεν' όλιγον γενόμενα ύψου.
 με την όρη. με της κεντρ. έξελξε
 με Γερμανοφιλία δια της παραδίωξη με
 εννοφρον, με εν πρώτοις ~~επιτα~~ ε ετα-
 ριστοι να αλιών δι' εγγραφοι παρα την
 συγκήλου με ^{επιτα} αλιών εννοφρον, παρ.
 με φιλοφρον, σου μαζοια τον ~~επιτα~~ εν
 μέχρι τότε εννοφρον παρα εαντων διαθεσικ
 φιλος αιλού.

03522

ΚΟΝ ΚΟΥΡΙΛΙΑΝ ΕΥΛ.
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
 ΚΟΥΤΣΑΣ
 ΣΑΙΦΩΝΟΣ 5
 ΨΥΛΙΚΟΝ

Βιογραφία του μητροπολίτου Καβάλας
Χρυσόστομος Κατσησογιάννης

οἱ ὕμνοι τῆς Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ καὶ οἱ ψάλλται
τοῦ ἀρχλοῦ Ὁρους, χαρακτηριστικόν ἐπισόδιον τῆς « Διορ-
θοδόξου Ἐπιτροπῆς ». Ἐν Καρσαῖ τῷ 1931.

οἱ ὕμνογράφοι ἐκεῖνοι, οἱ συναρμοολογίσαντες τὴν ἱερὰν
τοῦ τυφλοῦ ἀκοφουθίαν, ἐξήντησαν πάντα τυρισμὸν καὶ
πᾶσαν παθοποιίαν καὶ εἶναι ἀδύνατον, ὅσον σφηρόν καὶ ἀναί-
σθητος καὶ ἂν εἶναι τις, γὰρ μή συλλινηθῆ. γὰρ μή-λινηθῆ εἰς
οἷτον πρὸς τοὺς σκερουμενούς τοῦ φωτός. Ἡ ἐξαρσις δὲ καὶ
ἀνάστασις τῆς ψυχῆς φθάνει εἰς ὑψίστα ὅρια, ὅταν οἱ ὕμνοι
οὔτοι ψάλλωνται ὑπὸ καλλιφώνων καὶ ἡδυμόρων θυφαντινῶν
ψαλτῶν. Εἶχε ποζύ δίκαιον ὁ ἄγγελος θυφαντιολόγος Βιζυ
χαρακτηρίσας τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποιήσιν ὡς Πινδαρικὴν.
εταχυολογούμεν ὄχι γὰρ ἐν τῶν τροπαίων ἰδοὺ τὸ φριζόν
τοῦ τυφλοῦ παρὰ πονον:

Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς,
ἐν τῷ ἰδίῳ τοιοτικῷ ἔβλεπεν:

ἼΑρα ἐγώ,

δι' ἀμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος;

ἼΑρα ἐγώ,

δι' ἀπιστίαν ἔθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν;

οὐχ ἰκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν πότε νύξ, πότε ἡμέρα.

Θεε εὐζωνοῦσι μου οἱ πόδες τὰ τῶν θίων προσπερούσματα,

οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥγιον λάμποντα

οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμέ κλαστοργήσαντα.

Ἥθε δέσμαι σου, Χριστέ ὁ Θεός,

ἐπιβθεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησον με.

Ὅδε ἱερός ὕμνωδός ὡς ἐξῆς ἐξαιρεί τὴν θαυματουργίαν!

καὶ τὴν σποδομαίναν
 τῆς τούτων ἀβελφίας
 ταῖς ἀναβλάψασιν φωτίζων ταῖς φωσφόροις
 ἐξ ὧν ἡ τύφλωσις τοῦ πρὶν σιωπῶδους γράμματος
 δαμασκούται ταῖς ἐν τοῦ λόγου,
 ἡμῶν παρεχομέναις
 φαιδρῶς ἐλάμψεσιν.

Προσεπαθήσαμεν κατὰ τὸ ἔγόν, γὰρ χωρὶσμένον εἰς στί-
 χους τὰ τροπάρια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ Πεντηκωστῶν
 ἔχουν δημοσιεῦθαι καταφορέδην. Βεβαίως εἰς τὸν κοινὸν λαὸν
 καὶ ἐκείνους ἐν τῶν διανοουμένων, τοὺς ἀμύητους, οἵτινες οὐ-
 δέποτε ἐπέκλυσαν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποίησιν, οὐδεμίαν
 αἰσθησὶν θὰ ἐμποιήσωσι τὰ τροπάρια καὶ ἰδιόμετρα ταῦτα,
 τόσοσ κατὰ τὴν προσωποποιίαν παριστάμενα καὶ ἀπλῶς ἀνα-
 γινωσκόμενα. Ὅχιλοι δὲ ψάλλται ἐν Ἀθήναις τὴν σήμερον ψά-
 λουσιν αὐτὰ ἀπὸ διφθέρας καὶ ἀποδίδουσι τὸ γνήσιον μέτρος
 τῆς θυφαντινῆς μουσικῆς, ἣς μόνον τοὺς θιασώτας αὐτῆς
 συναρπάσει καὶ τοιοῦτοι δυστυχῶς ἐπάρχουσιν ἐλάχιστοι, ὅπως
 καὶ μουστράφεις τῆς θυφαντινῆς τέχνης ἱεροψάλλται. Τούτου
 ἕνεκα εἶμαι ἐποχρωμένος γὰρ προσελάχῳ ἐν παραδείγματι. Τῷ
 1930 κατὰ τοῦτον μῆνα συνήθθη ἐν Ἀθῆναις ὄρει ἡ «Διορθό-
 δοξος Ἐπιτροπὴ» ἀποσεφουμένη ἐξ εἰκοσάδου ἀντιπροσώπων πα-
 σῶν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν τῆς ρωσικῆς. Ἡμεὶ τότε
 πρωτεπιστάτης τῆς ἱερᾶς Κοινότητος ἦτομ πρόεδρος τῆς ἀγιο-
 ρειτικῆς ποδίζεας. Τόπος συνελεύσεως εἶχεν ὀρισθῆ παρὰ τοῦ
 οἴκου. Πατριαρχείου ἢ τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶ μονῆ.

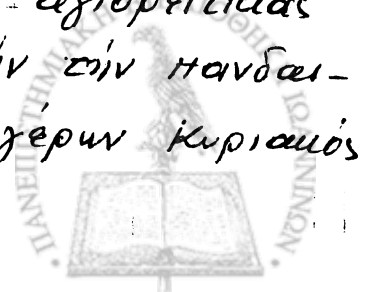
Μὰς παρεκλήσαν οἱ ἅγιοι σύεδροι ἀρχιερεῖς γὰρ στεί-

ἤρην ἐκεῖ τοὺς πρωτοψάλτας μας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μονὴ αὕτη
 εἶχεν εἰσαγάγει τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἠθεωρεῖτο παρά τῶν ἀγ-
 γων μονῶν ὡς αἰρετικὴ καὶ οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ διακούσῃ. Τέ-
 λος—ἠγάσθη τῶν ἐργασίῶν τῆς Διορθοδόξου ἀπεφάσισαν οἱ
 ἀρχιερεῖς ν' ἀναχωρήσωσιν. ἀλλὰ τινες καὶ δὴ οἱ ζῆνοι, παρε-
 ηνέθησαν, διότι δὲν ἠθέλον εἰς τὸ πρῶτον τὴν ἔδραν τῆς
 Ὁ. Κοινοῦτος, νὰ προσκυνήσωσιν τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα
 τοῦ «Ἄξιον ἔστι» καὶ νὰ χαιρετίσωσιν τὰς μοναχικὰς ἀρχάς.
 Ἀλλ' ὁ Τραπεζούντος Χρυσάνθος, ὁ ἀποθανόντων ἀρχιεπισκοπὸς
 Ἀθηνῶν, περιέπεσε εἰς δευτέραν νῦν παρατυπίαν—ἡ πρώτη
 ἦτο, ὅτι τὸ 1928 χωρὶς νὰ κληθῆ ἠχθῆ πατριαρχικῆς ἐξουσίας
 καὶ ἀντιμετώπισε τὴν ἀρνήσιν τῆς Ὁ. Κοινοῦτος ἣτις δὲν ἐδέξατο
 αὐτήν—δὲν κατηύθυνε τοὺς συνέδρους, ὡς εἶθισται, εἰς τὸ πρῶ-
 τόν, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἀπεροφητικῶς εἰς τὸ Βασιλεῖον.
 Παρὰ τυπώσατο, ὅπερ ὅταν πράττωσι ρῶσοι καὶ σέρβοι
 ἐπίσημοι κατευθυνόμενοι ἀρέσως εἰς τὰς μονὰς τῶν ἐξεχειρόμε-
 θα, τὸ δὲ Πατριαρχεῖον μετὰ δύο ἔτη ἐσιμώρησε σέρβον—μη-
 τροπολίτην, διότι δὲν ἐζήρησε τὴν τάξιν. Τότε ὁ Χρυσάνθος
 τηλεφωνικῶς μοῦ φησὶ νὰ ἐκδώσωμεν διαμονητήρια (ἣτοι τὴν
 ἀδειαν ἐπισημῶς μονῶν τῶν παρασλαβικῶν) χάριν τῶν ζῆνων.
 Ἀπῆλθον, ὅτι παρ' ὅσον τὸν σεβασμὸν ὅπου πρὸς τὰ μέλη τῆς
 Ἐπιτροπῆς, εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ τηρήσω τὸ ἀρθρον τοῦ
 καταστατικοῦ Χάρτου, ὅτι διαμονητήρια δίδονται ἀνεξαιρέ-
 τως μόνον εἰς τοὺς παρουσιαζομένους εἰς τὴν φεραν Ἐπισκοπία
 οὕτως ἐμοῦσα ἀέμουσα ἀνήλθεν ἡ Ἐπιτροπὴ σύμπεσε εἰς τὰς
 Καρέας καὶ ἐγένετο μετὰ μεγάλων τιμῶν ὑπὸ τῆς Ὁ. Κοινοῦτος
 ἔτυχε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ πανηγυρισθῆ διὰ παν-
 νυχίδος τὸ θαῦμα τοῦ «Ἄξιον ἔστι» εἰς δόξαν τῆς Θεοτόκου

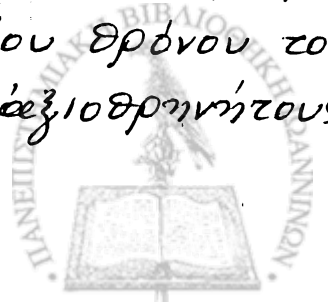
τῆς κοροναίου τοῦ ἱεροῦ τόπου. μόλις ἐτελείωσεν ἡ θεία λειτουργία ἐφάσαν οἱ σεβασμιώτατοι, χάριν τῶν δυνάμεων ἐψάφη δοξολογία ὑπὸ τοῦ μακαριφώνωτου ἡρωτοφάγου ματ. εὐνεστοῦ σταυρονικητιανοῦ.

Ὁ πανάρχαιος ναὸς τοῦ Πρωτάτου ἦτο ἐν τῇ δόξῃ καὶ ἐπήρουντο ἀρχιερατικῆς μελοδίας καὶ οἱ ἐπίσημοι ζῆνοι ἐμοταστικῆς μετὰ καταστροφῆς μεζεφέροντο εἰς ἀθήναι ἐποχὴν, ὅτε ὑπὸ τοῦ θόρου τῆς ἁγίας σοφίας τοῦ Θεοῦ προσημεζίζοντο οἱ ῥῶσοι εἰς τὸν χριστιανισμόν καταθελεχθέντες ὑπὸ τῆς ἱεράς ἐκείνης φαμμωδίας, ἣτις καὶ σήμερον παρ' ὄφιν τὴν φθορὰν καὶ τῆς τέχνης καὶ τῶν ἀειουόντων ἀνταχθεῖ εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς ψυχῆς, ἐξυφοῖ τοὺς μοναχοὺς εἰς τὰς οὐρανούς σφαίρας καὶ ἀίχμαρτίζει τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐγκαταβιούντων ἐπὶ τοῦ ἀπροσίτου Ἄθωνος καὶ προσεμοζήμενων ὡς ὄστρακα ἐπὶ τῶν ἀπορρήμων ἐκείνων θράχων. Καὶ ἡ φαμμωδία καὶ οἱ ἐμφωνηθέντες τόχοι ἐκείνησαν εἰς δάκρυα τοὺς σεβασμιωτάτους. Ἐγὼ προσεφέροντο τὰ ἀναψυκτικὰ ὁ Πρόεδρος τῆς Επιτροπῆς, ὁ ἀείμνητος Ἡρακλείας Φιλάρετος Βαφειδῆς, μοὶ ἔλεγεν: « ἅγιε πρωτεπιστάτα, παρεζήγησαμεν ὀλίγον τὴν ἐπιμονήν σου καὶ ἐγὼ πρό πάντων ἀναψυκτικῶν τὰ 85 ἔτη τῆς ἡλικίας μου μετὰ δειγμάτων ἐπέβην τοῦ ἡμιόνου, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας διήνυσσα τὴν ἀνωφερῆ ὁδὸν δύο καὶ πλεον ὥρας. Τώρα καταφαμβάνω πόσον εἶχεσε δίαιον, ἡ εὐχαρίστησίς μου εἶναι ἀπερίγραπτος, ἀλλὰ θεὸς σὺς ὑποχρεώσωμεν νὰ ἀειούσωμεν καὶ ἀλλὰ τροφίμα ἀπὸ τοῦ θαυματοῦ σου φαμμωδίας ». Προσεπαθήσαμεν νὰ ἱκανοποιήσωμεν τοὺς ἐλθεθεῖς προσκυνητὰς οὐχὶ μόνον διὰ τῆς ποιότητος τῶν ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὅπως γίνεται εἰς τὰς ἀρχιερατικὰς πανηγύρεις, νὰ καταστήσωμεν καὶ πνευματικὴν τὴν πανδοσίαν διὰ τῆς φαμμωδίας. Ὁ ἀριστερός φαμμωδίας, γέρων Κυριακὸς

Διονυσιάτης, ἔφαθ' ἑ τὸ Δοξαστικὸν « τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς
— ἐν τῶν τῆς γῆς περάτων συνεβάν — πατρὸς καὶ υἱοῦ ἑδοχμάτισαν
τὴν φύσιν... ὡς θεία παρεμβολή — θεηγόροι πατέρες — παρατάξις
κυρίου τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου — τὰ μαχρυσὰ
στόματα τοῦ Λόγου κτλ » καὶ ἄλλα. Ἡ δ' οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ
ἦσαν ἀπηγοστοὶ διεπόφευον — διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν μετὰ τὴν ὑπό-
σχασιν, ὅτι θὰ εὖρω τρόπον νὰ ἀχχαρεύσωμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς
μετὰ τὸν φάσμα. τὸ ἔσπερας μετέβημεν πρὸς ἐπίσημιν
εἰς τὸ Σεράχιον ἡτοι τὴν ρωσικὴν σελήτην τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου,
κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν πρὸ τοῦ δείπνου εἰς τὸν ἀγιογραφικὸν
οἶκον τῶν Γιωσσαφαίων εἶχον. κατέσει τὸν συνέσιον, ὅστις ἀφ' οὗ
ἔφαθ' ἑ διαφόρους κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, κατέβηκεν εἰς τὸ ἰδιό-
μερον τοῦ τυφλοῦ: « Ὁ τυφλὸς γεννηθεὶς », ὅπου ὁ δυστυχὴς
κατεῖ τὴν μητέρα του. Ἐδῶ ἡ ἀπόφανσις ἐπορυφώθη, ὑπὸ τὸ
ἀριδρὸν νυκτερινὸν φῶς καὶ τὴν ὑπόμωφον φωνὴν ὁ δαιμόνιος
ἀοιδὸς ἠρέμα καὶ ἀβιάστως ὑποπονοθούμεν ἐμικεῖτο τὴν πα-
θητικὴν φωνὴν τοῦ τυφλοῦ! Ἡ σκληρὴ ἀσυχία καὶ ἀσυχία
καὶ τσαύτη, ὥστε ὁ πρόεδρος διέταξε τὸ δὶς. Ἡ το μυσταγωγία
καὶ δέσις ὑποκαρδίου τῶν ἱεραρχῶν καὶ πάντων ἡμῶν ὑπὲρ τῶν
δυστυχομένων τυφλῶν. Ἐκεῖνη ἡ σιχημὴ μοὶ ἔρχεται εἰς τὸ νοῦν
ὅσαίς ἀντικεῖται ἀόμματα.

Ἡ θεοπεσία φωνὴ τοῦ ἀετλομονήτου συνεσίου ἀνταχεῖ
πάντοσε εἰς τὰ ὕδα μου καὶ εἰς αὐτὴν. ὀφείλω κατὰ μέγα
μέρος τὸ ὅτι ἔλαθον τὸν κάταμον νὰ γράψω ὑπὲρ τῶν τυφλῶν,
καίτοι ἦσαν ἐμπερίστατος, χαίρειν εἰπὴν εἰς πᾶσαν ἀββὴν σιχημὴν
καὶ ἀσυχίαν. Ἐστω εὐπρόσδεκτος ἡ θυσία αὕτη, εἰ καὶ μικρά
καὶ τὸ θυμίαμα ἄς ἀνέβη μέχρι τοῦ ὑπερτάτου θρόνου τοῦ
ψψίστου αἰετλομονήτου, Κύριε, καὶ ἐφέησον τοὺς ἀετλομονήτους

τυφλούς καὶ διάνοιζον αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς ὁ τοῦ φωτός χορη-
 γός. Ἐν ὁ ἀναστῆναι τὸν ἡγίον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πέμψον
 καὶ εἰς αὐτοὺς αὐτὴν τοῦ ἀπείρου φωτός, ~~καὶ~~ ὅπερ πε-
 ριβάλλει τὸν ὑψιστὸν σου-θρόνον. Κάμφθητι εἰς τοὺς στεναγμούς τῆς
 καρδίας καὶ συγχύρησον εἴ τι ἠμάρτησαν εἰς σέ τὸν ἀκαθοδότην
 θεὸν καὶ πατέρα τῶν ουρανῶν. Ὡς ἐπισφράγισμα εἰς τὸ ἱστο-
 ρημα τοῦτο ἔστω περιγραφή τοῦ εὐχαριστηρίου γράμματος, ὅπερ
 μοὶ ἀπέστειλεν ὁ μητροπολίτης Ἀχράδος καὶ Μιόβας, ὁ Σέρβος
 οὗτος, ὅστις, ὅπως εἰς ὄφους τοὺς λόγους καὶ τὰ πράξεις, ἀπεπέ-
 φησεν ἑξαίρεσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐκείνῳ καὶ ἐν τούτῳ ἀπεδείχθη
 τύπος εὐγενείας καὶ εὐσεβείας καὶ φυλοῦμαι, διότι δὲν ἔχει θεὸν
 ἐνταῦθα ἢ δημοσίως ὁμολογῆσαι τῆς ἐπιστοφῆς. Μόλις ἔβλεπον
 οὗτος τὴν φωτογραφίαν μετὰ τῶν ἀγγλῶν ἔγραψε καὶ τὰ ἑξῆς:
 « Ἡὕτη θὰ μοὶ εἶναι μία ἐπιπέσον ἀνάμνησις διὰ τὸ ἅγιον
 ἔργον, ὅπερ ἐν καρδίας ἠγάπησας ἀφ' ἧς ἡμέρας μέ ἔζησεν ὁ
 Κύριος νὰ πατήσω-πρώτην φοράν μέ τοὺς ἀμαρτωφούς μου
 εἰς αὐτὸ πῶδας. Ἡ φωτογραφία αὕτη θὰ μοὶ ὑπενθυμίη τὴν
 μεγαλοπρεπεστάτην ἐκείνην τελετὴν εἰς τὸν τοῦ θεομύτορος
 ναόν τοῦ πρωτάτου, ἣν ὑμεῖς πρὸς ὑποδοχὴν εἰς τὰ μέλη τῆς
 Διορθοδόξου ἐπιτροπῆς ἐκάμετε.

Θὰ ὑπενθυμίη εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν προσφώνησιν ὑμῶν
 ἣς προὔξηνσε δάκρυα εἰς τοὺς παρόντας. Κι' ἀέριμη θὰ μοὶ
 ὑπενθυμίη τὴν βυζαντινὴν ψαλμωδίαν, ἣν ἠμούσαμεν ἐκείνην
 τὴν ἡμέραν, καὶ ἣς ἔφερον εἰς τὴν μνήμην πάντων ἡμῶν τῆς
 χριστιανικῆς ἱστορίας παρελθόντων αἰώνων καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ
 συνέδρῳ ἡμῶν μετὰ τῆς χαρᾶς ἐκείνων τῶν γεγονότων ὡσεὶ
 ἦσαν παρόντες» (μετὰφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ).

Βῆμα τῆς Τηλεφῶν « Ἀθήναι 1950 Δεκέμβριος 1.

